

и да побѣдите, а тая побѣда е доста да Ви оздрави Неаполь, дѣто ще въстѣржествувате само съ присѣствіето си върѣтъ безначаліето. Найпослѣ, ако стане нужда да се біете съ Неаполитанцитѣ чакъ до градътъ имъ, азъ намѣрихъ срѣдството за да ги обезоружѣхъ като развалихъ пупалтъ на твърдинитѣ и на пупалницитѣ. А во всякой случай Дукъ Арскый, който станѣ вече немощень, нѣма да се появи вече въ Неаполь. Той взима безуміето да ми прѣдаде самъ ключоветъ отъ вратата на пупалницитѣ. Убѣденъ же и той че това царство го изгубя безъ ванѣто намѣсваніе и на тогось когото Вы покровителствувате самичакъ ще положи власть-тъ си подъ нозѣтъ на Ваше Высочество и въ рѣцѣтъ на графа Оната.

Отъ туй писмо мышеловецѣтъ направи два прѣписа, и проводи единото по море до Донъ Жуана Австрійскаго, а другото по сухо до графа посланика, а подиръ това обтегнѣ ся на сламенѣтъ си постелкѣ, като человекъ който свършилъ денѣжтъ си работѣ.

А сега ный да истѣкуваме загадкѣтъ на Неаполитанскый сынѣкъ.

Когато славолубивый Дукъ Арскый ся домогваше за Неаполското подкралство, имаше за съперникъ графа Оната, поддържанъ отъ Донъ Жуана Австрійскаго, копилицѣ на Филиппа 4-го. Но при всичкото вліяніе на тогози принца Дукъ Арскый надви като ся опрѣдѣли подкраль на Неаполь. Но принцѣтъ и този комуто благоволеніе той рѣшихъ да го свалятъ, и за това бѣхъ изиграли да ся проводи графѣтъ посланикъ въ Римъ. Размиряваніето на Неаполитанцитѣ бѣше чудно благоврѣміе..... Донъ Жуанъ, и графъ Онато побързахъ да ся въсползуютъ отъ него, и военачалникѣтъ съ дипломата ся заклѣхъ да поборятъ въ сжщото врѣме и ненавистныйтъ Подкраль и крамолицитѣ му подданици. И въ вървежѣтъ си къмъ това срѣшнѣхъ мышеловеца, този чудодѣтеленъ дѣецъ, който по обѣщаніе